

NEBUŽELSKÝ ZPRAVODAJ

PODZIM
2020

www.nebuzely.cz

Foto: archiv QÚ

Milí spoluobčané,

i temný les mohou prozářit sluneční paprsky a dát nám naději, že v něm nejsme zcela ztraceni. Tak i dnešní doba, plná různých omezení, zpráv o počtu nově nakažených, zemřelých, nám může připadat temná, bezvýchodná a přesto v našich životech může zasvítit slunce. Nepřestáváme přeci žít, jen musíme trochu jinak. Tak to asi vnímá většina z nás a je to tak i v životě naší obce.

Co nás asi trápí nejvíce, je nucené omezování osobních kontaktů. Dnešní doba nám sice díky rozvinutým komunikačním technologiím umožňuje tato omezení značně eliminovat, ale zároveň poznáváme, jak cenný a nenahraditelný je osobní kontakt.

Jakousi ironií osudu je, že právě v těchto dnech jsme dokončili rekonstrukci vily Nadace na komunitní centrum, tedy na zařízení, které setkávání občanů při různých činnostech, zábavě a komunitní

práci s občany má poskytovat potřebný prostor. To, že zatím zeje prázdnotou, že je bez návštěvníků, liduprázdne, je tak výmluvným svědectvím této doby. Je ale připravené, jakmile to uvolňování protiepidemických opatření dovolí, své návštěvníky přijmout.

O možnostech tohoto našeho nového zařízení více na jiném místě zpravodaje, zde jen bychom chtěli připomenout některé historické souvislosti.

Vila čp. 56, doposud snad ještě známá pod názvem Nadace, je pozůstatkem rozsáhlého nadačního statku Otakara Huňka. Účelem nadace měla být finanční podpora vysokoškolských studentů československé státní příslušnosti, případně lužicko – srbské národnosti, kteří chtěli část studia absolvovat v některé slovanské zemi a chtěli tak prohloubit své znalosti slovanských jazyků. Ročně měla být udělena až tři stipendia ve výši šesti tisíc korun na dobu jednoho až tří

let, která by stipendistům umožňovala řádné studium v cizí zemi a zároveň důstojnou reprezentaci své vlasti. A právě z výnosů statku měla být nadace financována. Složitě společenské poměry té doby však způsobily, že myšlenku nadace, byť značně rozpracovanou, se nepodařilo realizovat. Přesto tak objekt vily čp. 56 dostal do dědičné informace jakési poslání, které se snažíme, byť v poněkud jiné formě, naplnit. Je to poslání sloužit společenskému a kulturnímu rozvoji naší obce tím, že poskytneme prostor pro setkávání, různé společenské a sportovní aktivity, knihovnu se studovnou, možnosti konsultací s odborníky a podobně. Realizace myšlenky vybudování komunitního centra byla samozřejmě provázána nejrůznějšími názory od zcela odmítavých, přes mlčící většinu, až po třeba nesměle vyslovovaná slova podpory. A právě ta nám dávala sílu

pokračování na str. 2

věnovat tomuto záměru své osobní nasazení. Stojí za připomenutí, že vila Nadace je i z hlediska stavebního zajímavým objektem a je chvályhodné, že ji před časem zastupitelstvo vyhlásilo památkou místního významu.

Vznikla v roce 1919 jako honosná secesní vila podle návrhu mělnického stavitele Karla Nováka a doposud tvoří vedle obou kostelů jednu z významných dominant Nebužel. Tato skutečnost byla také jedním z hledisek při rekonstrukci vily, kdy jsme se snažili zachovat všechny původní stavební prvky od dlažby na chodbách, přes okna a dveře včetně jejich kování, až po vzhled

fasády. Ta je zatím, především z finančních důvodů, opravena jen na severní a západní straně objektu. Co je zcela nové, je plně bezbarierové řešení přístupu do budovy a pohybu po budově pomocí venkovní rampy a vnitřního osobního výtahu. Podařilo se tak naplnit další požadavek současné doby, a sice vytváření rovných příležitostí pro všechny naše občany. O jednotlivých částech budovy a jejich určení se podrobněji rozepisují na poslední straně zpravodaje.

Rekonstrukce vily Nadace je bezesporu největší investiční akcí naší obce za dobu posledních několika desetiletí. Jsou slyšet

názory, že provoz budovy komunitního centra je jen další zátěží pro obec. Pominu-li skutečnost, že na podporu komunitní práce, potažmo i na provoz zařízení této práci sloužící, získala obec dotaci z evropského sociálního fondu, považují vybudování a provoz komunitního centra především za investici do našich občanů a je známou skutečností, že investice do lidí, do jejich vzdělání byt neformálního, do společenského rozvoje obce, přináší největší prospěch.

Jan Čermák, starosta obce

Vítání prázdnin 2020

V neděli 28. června 2020 od 14:00 hod se v areálu požární nádrže v obci Nebužely konala již tradiční akce pro děti „Vítání prázdnin“, a to po netradičním školním roce.

Sice prázdniny nebyly díky dlouhodobě uzavřeným školám tentokrát tak vymodlené, jako bývají jindy, ale to jim na přitažlivosti určitě neubralo a bylo třeba je přivítat. Akci pořádaly ve spolupráci místní spolky, a to Sdružení dobrovolných hasičů Nebužely a Myslivecké sdružení Nebužely. Slunečné rozmarňné počasí přilákalo k účasti asi třicet dětí společně s jejich rodiči a další příznivce. Nejprve se konal první závod ve zdatnosti, kdy děti na čas absolvovaly opičí dráhu. Ta se skládala z překážkového běhu mezi pneumatikami, běhu přes kladinu, sla-

lomu mezi kužely, skákání v pytli a prolézání tunelem. Na závod zdatnosti navazoval myslivecký závod tzv. zálesák, kdy děti soutěžily v dovednostech a znalostech o přírodě, rostlinách, stromech a zvířatech. V těchto soutěžích závodily tři věkové kategorie – předškoláci, kdy zvítězila Nina Nováková, děti do 3. třídy, kdy zvítězil Jan Staněk, a děti od 4. třídy výše, kdy zvítězila Eliška Fišerová. Nejen vítězové, ale všichni účastníci soutěže, dostali medaile a ceny. Poté následovaly další soutěže, a to střelba ze vzduchovky, lovení jablek v lavoru s vodou, slalom

mezi pneumatikami s pingpongovým míčkem na lžici, hod kroužků na tyčky, hod tenisáku na plechovky a soutěž ve znalostech v hasičském stánku a první pomoci ve zdravotnickém stánku. Za účast v těchto soutěžích děti sbíraly razítka, kdy za šest razítek si vybraly odměnu. Po celou dobu akce mohly děti využít doprovodný program, a to skákání v nafukovacím hradě pro malé děti, malování na obličej, jízdu na koni na klisně jménem Tracy nebo kreativní stánek s malováním na textil. Akce se zúčastnil i místostarosta obce Milan Chodúr, který děti svezl na historickém traktoru Zetor 25. Děkujeme všem, kdo se na přípravě a konání akce podíleli, zejména Radce Fišerové, Jindřišce Panošové a Nikole Mlejnecké. Také děkujeme všem dětem za účast a těšíme se na další akce.

Text Jana Liscová, foto archiv SDH Nebužely

Rozmarné léto v Nebuželích

Od posledního vydání zpravodaje už uběhl nějaký čas a v obci se za tu dobu uspořádalo několik kulturních akcí.

Z jara je najednou podzim, bohužel jediný, co zůstává stejné, je přítomnost toho prokletého viru. V létě dal našťastí chvíli klid, a i když jsme díky němu přišli o tradiční pomlázkovou zábavu, pálení čarodějnic, dětský den a rozloučení se školním rokem, mohli jsme alespoň v horkých letních dnech pobýt u vody na místním „koupališti“.

Je snad už tradicí, že léto v Nebuželích začíná, díky nebuželským spolkům, vítáním prázdnin. O něm se píše v jiném článku v tomto vydání zpravodaje. Díky tomu, že se akce nesla v pozitivním duchu, navazovala na ni v podstatě další „Koupálko na pohodu“. A bylo to opravdu na pohodu. Občerstvení s oblíbenými

barmany Radkou a Lukášem, grilování, hudba, voda – vše, co k letním radovánkám patří. A protože nám počasí v červenci přálo, mohli jsme se všichni těšit na letos již čtvrtou Nebuželskou neckyádu. O oblíbenosti této letní akce není pochyb, jezdí sem i návštěvníci z širšího okolí.

Prázdniny se přehouply a v půlce srpna bylo naplánováno letní kino. To ovšem nikdo netušil, co si počasí chystá za překvapení. Myslím si, že takovou smršť dešťových kapek nikdo nečekal. Díky tomu se promítání namísto pod širým nebem muselo uspořádat v interiéru. Díky bohu za to, že v obci máme stále prostor, kam se můžeme schovat. O tom, co se ten podvečer dělo, se dozvíte v následujícím článku.

Poslední z letních akcí bývá fotbalové utkání starých gard. Každoročně si ji bere za svou pan Milan Chodúr za podpory FK Nebužely a obce Nebužely. Opět proti sobě nastoupila mužstva Stará garda Nebužely proti Staré gardě Skalsko. Tomuto utkání se tady přezdívá pouťové (v Nebuželích je podle křesťanské tradice vždy první neděle v září pouť) a letos kromě fotbalového utkání byla k dispozici i pravá pouťová střelnice. Vlastnoručně ji vyráběl pan Martin Guth. Vystřelit jste si mohli nejen sladkosti a plyšáky, ale i nefalšované pouťové růže od paní Renaty Novákové. Ty udělaly radost nejedné mamince, protože střelnici z větší části okupovaly hlavně děti. Za zpestření akce aktérům tímto děkujeme! No a pro ty úplně nejmenší byl po dobu utkání v provozu skákací hrad. Pro malé zadýchané dušičky byly připraveny zmrzliny s malinovou servírované Janou Lisovou a Věrou Podráskou, které se zároveň

staraly i o žízeň starších účastníků. Fotbalové utkání, i za mírně nepříznivé počasí, skončilo 3:2 ve prospěch domácích. Podle slov místních a přespolních to bylo vcelku pěkně strávené odpoledne.

Následoval přesun do sokolovny. Pouťové zábavy se zúčastnilo kolem šedesáti lidí. K tanci hrál již prověřený Honza Hovorka ml. a hlavně díky němu se celý večer tančilo, protože hrál skvěle! Za barem byla opět dvojice Radka Legnerová a Lukáš Schneider, ověřená klasika. Patří jim jedno velké DĚKUJEME!

Tak to je z letních obecních postřehů opravdu vše. Tímto bych ráda poděkovala i „mým“ holkám z týmu kulturní komise a i jejich manželům za pomoc na kulturních akcích. Děkuji také OÚ Nebužely za finanční podporu, bez té by to nešlo. Představu, jaké akce byly podniknuty, získáte z fotek. Hezké dny a buďte zdraví!

Text Věra Podráská ml., foto archiv OÚ

NEBUŽELSKÁ NECKYÁDA

Krásné počasí v sobotu 25. července přilákalo do bývalého areálu koupaliště v Nebuželích mnoho návštěvníků a milovníků srandy. Místní dobrovolní hasiči tu totiž pod záštitou obecního úřadu pořádali soutěž netradičních plavidel. Letos se tak soutěžní plavidla proháněla po vodní ploše nádrže již při svém 4. ročníku Nebuželské Neckyády.

Na start hlavní soutěže se postavilo osm posádek plavidel s názvy jako JACK SPARROW, HORSKÁ SLUŽBA, HOŠÁNCI Z NEBUŽEL, MŮMIJÁCI, POZŮSTALÍ, ŠPINAVÝ PRÁDLO, INDIÁNKA nebo RŮŽOVÝ MINIVAN VOLKSWAGEN, které se postupně vrhly do bouřlivých vod místní nádrže s dozorem v osobě vodníka. Jejich výkony při tom bedlivě sledovala tříčlenná porota ve složení Radky Fišerové, Lenky Zárybnické a Jindřišky Panošové. Porota i diváci hodnotili jak nápaditost jednotlivých plavidel a kostýmů, tak i umělecký dojem jejich výkonů.

Celým odpolednem nás vtipně provázel nově objevený moderátorský talent David Hlom s Petrou Novákovou za doprovodu bouřlivých ovací diváků sledujících hlavní závod, ze kterého vyšel celkový vítěz – „Růžový minivan Volkswagen“.

Akce poté pokračovala doprovodným programem s názvem Efektní skoky do vody, v němž se jako celkový vítěz ukázal Martin Suchý.

Všechny děti dostaly ceny v podobě nafukovacích předmětů do vody, řádění ve skákacím hradu a pěnové koupele v trávě jako krásné zakončení celého odpoledne.

Velké díky patří porotě za jejich hodnocení v průběhu celého odpoledne, moderátorské dvojici za zpestření našich soutěží, všem pomocníkům, kteří vyčistili nádrž, postavili stoly a stany, něco přinesli, odnesli, podrželi, protože každá pomoc se počítá a hlavně divákům a účinkujícím, díky kterým se tento den stává v Nebuželích tradicí, která bude pokračovat i v příštím jubilejním 5. ročníku. Všichni milovníci srandy, co si chtějí užít báječné odpoledne, jsou srdečně zváni.

Text David Hlom, starosta SDH Nebužely,
foto archiv SDH

Podzim ve školce

Na počátku školního roku jsme se sešli v hojném počtu. V adaptaci nám pomáhalo krásné počasí, takže si děti dosyta užily školkové zahrady.

Po zrušeném plaveckém kurzu na přelomu zimy/jara 2020 začaly starší děti jezdit společně s žáky ZŠ na plavání už v září, avšak kurz bohužel opět neměl dlouhého trvání. V říjnu k nám do školky zavítal pan Krejčík se svým písničkovým pořadem, a také, jako již tradičně, pan fotograf. S dětmi jsme také dlabaly darovanou obří dýni, která od začátku listopadu opět zdobí vstup do školky. Další akce nám už ale bohužel překazila koronavirová omezení, takže se budeme s velkým očekáváním těšit na jaro, kdy snad vše promeškané opět dohoníme. Přejeme všem zdraví a sílu v této nelehké době.

Text Bára Vítová

Foto archiv MŠ

„Kapitáne, kam s tou lodí?“

To není jen začátek písně z pera Suchého a Šlitra, ale i název letošního celoročního školního projektu. V jeho rámci bychom chtěli stmelit kolektiv lodní posádky, dozvědět se něco o mořích a oceánech, kterými poplujeme, zemích, kde přistaneme a získat dovednosti a znalosti každého dobrého námořníka, jako třeba číst z mapy nebo pracovat s kompasem.

V rámci tréninku přežití na opuštěném ostrově budeme rozvíjet samostatnost, ale i sounáležitost a schopnost spolupráce, také se budeme učit pěstovat vlastní plodiny (rajčata, jahody, hrášek), což se bude hodit i při plavbě jako prevence obávané nemoci námořníků – kurdějí.

Aby na lodi nebyla nuda, námořníci se dle svých zájmů budou věnovat kroužkům. Těch máme v nabídce hned několik – spousta plavčků se učí hrát na kytaru v hudebním kroužku, budují fyzickou kondici na sportovních hrách, procvičují prstíky a tvořivost na dovedných rukou, tělo mohou rozhybat v tanečním kroužku nebo dokonce konverzovat v anglickém jazyce. A protože naše námořnická výprava je vlastně vědeckou expedicí za účelem prozkoumání tučňáků v Antarktidě, máme i kroužek chovatelský, kde se námořníci učí, jak zvířata chovat a jak jim zajistit optimální podmínky k životu. Všechny uvedené kroužky probíhají pod vedením zkušených námořních důstojníků.

Jelikož nám rozhodně není lhostejné ani životní prostředí, ani zdraví našich námořníků, zvolili jsme pro naši plavbu plachetnici. Účastníme se také projektů Ovoce a mléko do škol, Recyklohraní, sběru druhotných surovin (zde velmi uvítáme i vaši účast) a tento rok nově i ekologických projektů pro školy M.R.K.E.V. a Ekoškola, kde hodláme usilovat i o ocenění stříbrnou vlajkou. Tento

▲▼ Sázání rybízů pro námořníky se účastnily paní učitelky ze školy i školky a paní kuchařky

školní rok nás čekají také projekty MAS (zaměřený na čtenářskou gramotnost a slušné chování ve společnosti) a Záložka do knihy spojuje (spolupráce se slovenskou základní školou Lastomír).

V září jsme zahájili plavecký výcvik, protože správný námořník je ve vodě jako doma, a doufáme, že tak jako každý rok bude následovat kurz bruslení, abychom z každé bryndy vybruslili.

Ač nám všechno trochu ztěžuje Covid (mrzí nás třeba, že nám admirálita zakázala zpívat), už jsme odborníci a vše zvládáme. V polovině října jsme přešli na distanční výuku, s čímž nám pomáhá nová technika (platforma Avaya spaces). I přes překážky panuje na lodi dobrá nálada a vy už se můžete těšit na příští zprávy z plavby.

Za celou posádku základní školy L. Zárybnická,

foto archiv ZŠ

Den, kdy jsem začala běhat

Je březen, začátek pandemie Korona viru, sedím a říkám si, co s volným časem? Bodystyling a Fitdance zrušený, uzavřená fitka a já bez pohybu přece nemohu být! Zbývá mi jen cvičit doma, nebo začít běhat, ale toho se trochu bojím a moc se mi nechce. Běh přece nesnáším!

Nakonec jsem vyběhla, a na svůj první běh jsem opravdu pyšná. Domů jsem dorazila plná endorfinů, zpotená, ale šťastná. S vyčištěnou hlavou a na druhou stranu plná myšlenek na běh. Baví mě to? Chci běhat? Přidá se někdo? Napadla mě květnová výzva s tím, že si seženu nějaké parťáky. Díky třem odvážným dušičkám Elišce, Radce a Věrce, které se květnové výzvy zúčastnily, mám dnes parťáky, se kterými běháme již pravidelně. Jsme též rády za každého, kdo se k nám občas přidá.

Během můžeme prospět

Běháním nemusíte dělat radost jen sobě! Díky Elišce a Radce, které nás přivedly k dobré myšlence zúčastnit se nějakého běžeckého závodu, se nám povedlo běžet pro dobrou věc.

Jedná se o běžecký závod, který podporuje zvířátka ze zoo. Každý měsíc tak adoptujeme minimálně jedno vybrané zvířátko a přispějeme mu na krmivo na dobu 12. měsíců. Tak jsme 16. srpna běžely pro žirafky ze zoo v Olomouci, 13. září pro opičky, v říjnu to byli vlci a v listopadu červené pandy. Určitě se zúčastníme i dalších závodů, a to v termínech 6. 12. a 10. 1.

Budeme velice rády, když se k nám někdo přidá. Stačí se zaregistrovat na stránkách Běháme spolu.cz a svým během, ale třeba i rychlochůzí a libovolnou částkou tak přispějete. Odměnou nám je nejen dobrý pocit, ale i diplom a medaile. Pozvánku k nejbližšímu běhu najdete na poslední straně tohoto zpravodaje.

Ted, když vidím začátečníky, vzpomínám na to, jak jsme se tehdy cítily.

ÚČASTNICKÝ DIPLOM

Aneta Lhotáková

Nebuželské Běhny

5 km

Plat:

25. místo

V kategorii 25-29 lety 2019 - 2080

686. místo

Číslo:

00:47:17

Čas:

Každý jednou začínal, a proto vás zveme, pojděte do toho s námi! Nebude to úplně snadné, ale bude to stát za to! Buďte šťastnější, spokojenější a zdravější.

Text a foto Jana Lhotáková, Radka Fišerová

Vzpomínka na letní promítání

Srpnové promítání filmu se pomalu stává tradicí. Pokud si vzpomeneme na loňský srpen, počasí přálo a na promítání přišlo snad kolem stovky diváků. V letošním roce kulturní komise začala s přípravami ve velkém předstihu a odpovědně.

Na obecním webu mohl zasáhnout do výběru filmu každý. Vybíralo se ze tří filmů – 3Bobule, Bourák anebo Chlap na

střídačku. Film 3Bobule získal nejvíc hlasů.

Ačkoliv nám jindy počasí přálo, tentokrát se v podvečerních hodinách mělo změnit, byla vydána dokonce výstraha s nebezpečím bouřek a přívalem dešťů. Předpověď se beze zbytku vyplnila a v době, kdy se mělo začít s přípravami na promítání, bičovaly naši obec proudy vody. Muselo dojít k rozhodnutí, zda promítání odložit, či promítat v sokolovně. Zvítězila druhá varianta. Ačkoliv se ještě dodatečně

vyhlásilo, že promítání se i přes nepřízeň počasí koná, byla tím účast na letošním promítání poznamenána. Nicméně kdo přišel, nebyl zklamán. Před promítáním byla pro děti připravena tvořivá dílna, kdy si děti zhotovily z kartonu vlastní auto a film mohli sledovat s pocitem, že jej sledují v autokině. Pro udržení pitného režimu byly k dispozici nápoje a tradiční průvodce sledování filmů – popcorn. Závěrem se patří poděkovat všem, kteří se na zajištění akce podíleli.

Text Galina Čermáková

Komunitní centrum

Věříme, že se blíží doba, kdy si každý náš občan bude moci budovu Komunitního centra osobně prohlédnout, ale především účastnit se některé z akcí, připravovaných jak v rámci komunitní práce, tak třeba v rámci spolkové činnosti a podobně. A co prostor komunitního centra nabízí?

V suterénu budovy je kotelná na tuhá paliva pro čtyři topné okruhy. Dále je zde strojovna a první stanice výtahu. V prvním nadzemním podlaží je především velký univerzální sál pro nejrůznější aktivity sportovní a společenské. Dále se zde nachází pracovna se zázemím pro tvořivé dílny a místnost pro individuální konzultace. Do přízemí budovy se vstupuje jednak hlavními dveřmi a dále pak rampou pro imobilní vedlejšími vchodovými dveřmi. Ve druhém nadzemním podlaží je knihovna se studovnou a místnost zázemí knihovny. Tato tři podlaží propojuje nejen schodiště, ale i osobní výtah. Samozřejmou součástí budovy jsou sociální zařízení v prvním i druhém nadzemním podlaží včetně zařízení pro imobilní. Budova Nadace nabízí ještě další atraktivní prostory v suterénu i v podkroví. Jejich využití je zatím věcí budoucnosti.

Text a foto Jan Čermák

INSPIRACE

Nebuželský zpravodaj, Podzim 2020

vydává Obec Nebužely, 3-4 krát ročně
IČO 237086, tel./fax: 315 694 028
Evidenční číslo MK ČR: E 10082
náklad 200 výtisků
Uzávěrka tohoto vydání
10. listopadu 2020
Redakce: Ing. Jan Čermák, Lenka Kloučková,
Kamila Bartošová
Grafická úprava Helena Hrabová
Tiskne FARGO STUDIO s.r.o., Mělník
Zpravodaj distribuuje zdarma
Obec Nebužely

Své připomínky, příspěvky a upozornění
posílejte na adresu OÚ Nebužely,
277 34 Nebužely 14
nebo na e-mail o.nebuzely@tiscali.cz